

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 13C/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204594
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Porubánová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114204594.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Tatianou Porubánovou v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO 35 724 803, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č.5, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO 36 613 843, so sídlom v Bratislave, Pajštúnska ul.č. 5, proti odporkyniam X/Zuzane L., bytom v G. č. XXX, 2/ N. T., bytom v G. č. XXX, občaniam Slovenskej republiky, oboch právne zastúpených JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom v Bratislave, Dobrovičova č. 13, v konaní o zaplatenie 7.934,29 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Návrh sa zamietá.

II. O trovách konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 7 934,29 €, kapitalizovaného úroku z omeškania 301,07 €, a 8,5 % ročného úroku z omeškania od 22.1.2014 do zaplatenia zo sumy 7 934,29 €, a to titulom zmluvy o splátkovom úvere č. 364757792 zo dňa 9.3.2011, uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako veriteľom a odporkyňami ako dlžníkmi, na základe ktorej bol dlžníckam poskytnutý úver. Tieto si svoje povinnosti zo zmluvy, teda povinnosti platiť dohodnuté splátky, neplnili. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 6. 2013 bola pohľadávka voči odporkyniam postúpená na postupníka - navrhovateľa. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 8 277,64 €, ktorá pozostávala z istiny 6 792,27 €, úroku 1 222,02 €, úroku z omeškania 239,43 €. V tomto konaní si navrhovateľ uplatnil splátky splatné v období od 11.8.2013 do 20.2.2021 v počte 65 a v celkovej výške 8 014,29 €, pretože splátky splatné pôvodne od 20.8.2013 do 20.2.2021 sa stali splatnými dňa 11.8.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Odporkyne navrhli návrh zamietnuť, namietali premlčanie dlhu, aktívnu legitimáciu žalobcu pre nedodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nedodržaný postup pri zosplatnení úveru tak žalobcom ako jeho právnym predchodcom.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním podstatného obsahu listinných dôkazov predložených účastníkmi a zistil tento skutkový stav veci:

Dňa 9.3.2011 bola medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako veriteľom (ďalej len "veriteľ") a odporcom ako dlžníkom, uzavretá zmluva o splátkovom úvere č. 364757792, na ktorej základe veriteľ poskytol odporkyniam úver 7 000,00 €, ktorý sa zaviazali splatiť v pravidelných mesačných splátkach po 124,88 €, vždy k 20. dňu v mesiaci, s celkovým počtom splátok 19 od apríla 2011. Posledná splátka bola splatná dňa 20. 2. 2021. Výška úrokovej sadzby bola 15,90 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov úveru bola 18,95 % , priemerná hodnota RPMN 11,64 %.

Listom zo dňa 9. 3. 2011 Slovenská sporiteľňa, a.s. upozornila odporkyňu 1/, že so splácaním úveru je v omeškaní ku dňu 31. 7. 2010 vo výške 413,01 €, žiadala zaplatiť dlžnú sumu do 10 dní od doručenia výzvy. Doklad o doručení tejto výzvy navrhovateľ nepredložil.

Listami zo dňa 20. 5. 2013 oznámil právny predchodca žalobcu obidvom odporkyňiam, že ku dňu 17. 5. 2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, tieto listy odporkyne prevzali 28. 5. 2013.

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 bola pohľadávka voči odporkyňiam postúpená postupcom - Slovenská sporiteľňa, a.s., na postupníka - navrhovateľa.

Listami zo dňa 13.2.2014 oznámil žalobca odporkyňiam, že prevzal pohľadávku voči nim a vyzval ich na jej úhradu najneskôr do 20.2.2014.

Podľa § 52 ods. 1-4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom odo dňa 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Upozornenie podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je konštruované ako jednostranný právny úkon veriteľa adresovaný dlžníkovi, ktorým mu oznamuje (notifikuje), že si na základe ich dohody, uzatvorenej na základe dovolenia zákonnej normy § 565 Občianskeho zákonníka, uplatní svoje práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (zaplatenie celej pohľadávky namiesto platenia v splátkach), pretože je v omeškaní so zaplatením splátky. Z obsahu znenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva požiadavka konkrétnosti upozornenia, resp. oznámenia veriteľa až v prípade, že sa naplnili podmienky pre uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka; teda, ak už skutočne dlžník nesplnil niektorú splátku. Účelom tohto ustanovenia je tak, dať spotrebiteľovi určitú poslednú možnosť k splateniu dlhu predtým, ako dodávateľ využije svoje najprísnejšie právo, ktorým je zaplatenie celého dlhu naraz.

Z uvedeného výkladu je zrejmé, že zákonodarca v spotrebiteľských veciach, ako je tomu i v danom prípade, vyžaduje osobitné upozornenie ako jednostranný prejav vôle veriteľa adresovaný odporcovi, ktorým mu oznamuje, že je v omeškaní so zaplatením konkrétnej splátky, a že mu preto na základe ich zmluvného dojednania vzniklo právo požadovať predčasnú splatnosť celej pohľadávky, ktoré si aj uplatňuje. Je pravdou, že z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nevyplýva povinnosť písomne upozorňovať spotrebiteľa na uplatnenie práva vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru. To však neznamená, že nemá povinnosť na žiadne upozornenie. Upozornenie možno vykonať aj inou formou ústne alebo SMS správou, elektronickými prostriedkami a pod.

Navrhovateľ netvrdil, ani nepreukázal, že by uvedeným spôsobom obidve odporkyne upozornil v lehote kratšej ako 15 dní. Nesplnenie notifikačnej povinnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka má ten následok, že dodávateľ nemôže uplatniť právo na zaplatenie celej pohľadávky, dojednané v zmluve podľa § 565 Občianskeho zákonníka a dlh z úveru nie je predčasne splatný.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 524 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 526 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 2 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, 1)ktorá a) prijíma vklady a b) poskytuje úvery a ktorá má na výkon činností podľa písmen a) a b) udelené bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o bankách o udelení bankového povolenia rozhoduje Národná banka Slovenska. O udelení bankového povolenia pre banky podľa osobitného predpisu 21)a o udelení bankového povolenia na vykonávanie hypotekárnych obchodov rozhoduje Národná banka Slovenska po prerokovaní s Ministerstvom financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo"). Žiadosť o udelenie bankového povolenia sa predkladá Národnej banke Slovenska.

Podľa § 92 ods. 8 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 ods. 1, 2 z. č. 129/2010 Z. z. (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. 2 písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Na základe vykonaného dokazovania v predmetnej veci a uvedených zákonných ustanovení mal súd za to, že medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. - bankou (ako veriteľom) a odporkyňami (ako dlžníkmi) vznikla zmluva o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka - dvojstranný záväzkovoprávny vzťah, podľa ktorého banke - veriteľovi vznikla povinnosť poskytnúť menovanému úver a odporkyňiam povinnosť vrátiť ho podľa dohodnutých podmienok v úverovej zmluve. Zmluva obsahuje po právnej stránke všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Odporkyne akceptovali jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy ich podpísaním, a preto mali povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal.

Súd ďalej zmluvu o splátkovom úvere vyhodnotil ako typovú spotrebiteľskú zmluvu. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je totiž to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi bankou - veriteľom a odporčykňami túto charakteristiku spíňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár a jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností Všeobecné obchodné podmienky, pričom text dokumentov menovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko boli pripravené už vopred pre veľký počet spotrebiteľov. Je pritom nepochybné, že banka - veriteľ pri uzavretí zmluvy vystupoval v rámci výkonu svojej podnikateľskej činnosti a odporčykne v čase uzavretia zmluvy nekonali v súvislosti s výkonom svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, zmluvu podpísali ako fyzická osoba za účelom priamej osobnej spotreby pre seba, resp. pre príslušníkov svojej domácnosti.

Ďalej, predmetná zmluva o splátkovom úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu.

Súd sa ďalej zaoberal otázkou aktívnej legitímácie navrhovateľa v konaní. Aktívnu vecnou legitímáciou je hmotnoprávne postavenie účastníka, z ktorého vyplýva ním uplatňované právo, resp. jeho procesné právo taký hmotnoprávny nárok uplatňovať. Súd skúma vecnú legitímáciu sám, z úradnej povinnosti, a to i bez toho, aby to účastníci navrhli.

Je pravdou, že vo veci sa jedná o tzv. bankový úver, ktorý bol odporčykňiam poskytnutý bankou, ktorá podniká na základe povolenia v zmysle § 2 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 1 z.č. 483/2001 Z.z. o bankách. Žiadne zákonné ustanovenie neobmedzuje banku, ktorá poskytla úver podľa § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z.z., aby kedykoľvek počas trvania zmluvného vzťahu, alebo i po jeho zániku, postúpila pohľadávku voči dlžníkovi z daného úveru na tretiu osobu. Uvedené nemožno vyvodit' ani výkladom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu. Zákonné ustanovenie hovorí o tom, že ak je napriek písomnej výzve banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, môže banka, za splnenia ďalších podmienok (ak klient pred postúpením pohľadávky neuhradí banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; existencia písomnej výzvy banky na plnenie) svoju pohľadávku zodpovedajúcu celému tomuto peňažnému záväzku (nielen časti) postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Uvedený výklad korešponduje i s dôvodovou správou k tomuto zákonnému ustanoveniu, ktorá hovorí o pohľadávke, zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, nielen nesplácanej časti dlhu. V prípade, že dlžník neplní splátky úveru včas a riadne, znamená to nesplácanie celej pohľadávky, ktorú môže následne banka i za trvania zmluvného vzťahu postúpiť inej osobe, ktorá nemusí byť bankou.

Pokiaľ banka alebo pobočka zahraničnej banky disponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky z úveru, ktorý neobsahuje podmienku obmedzujúcu postúpenie len na splatnú pohľadávku, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, môže postúpiť pohľadávku len v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Takto môže postupovať, ak je klient napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky v omeškaní so splnením ním čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Toto právo nemôže uplatniť, ak klient pred postúpením uhradí banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku presiahol 1 rok. Aplikácia tohto ustanovenia závisí od dohodnutej doby splatnosti záväzku klienta. Ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. V prípade, že je úver splatný jednorázovo, podmienky postúpenia pohľadávky bez súhlasu klienta sú splnené, ak klient v deň splatnosti nezaplatil úver s úrokmi alebo zaplatil len časť úveru a napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky na zaplatenie dlhu je v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní po dni splatnosti úveru. Pokiaľ ide o osobu postupníka, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky postúpiť svoju pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou.

Čo sa týka samotného postúpenia pohľadávky, podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, publikovaného pod R 119/2003, relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

Navrhovateľ v konaní nepredložil listinné dôkazy, ktorými by preukázal postup, predpokladaný v ustanoveniach, citovaných vyššie zo Zákona o bankách, zrejme majú za to, že postupoval už splatnú pohľadávku, pri ktorej by takýto postup nebol potrebný. Pre nedodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Obč. zákonníka však k zosplateniu pohľadávky nedošlo. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ nepreukázal relevantné oznámenie postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne, a.s. odporčyniam, súd sa aj s poukazom na túto skutočnosť zaoberal platnosťou zmluvy o postúpení pohľadávok v časti týkajúcej sa postúpenia pohľadávky voči odporčyniam.

Postupca, na ktorého je postúpená pohľadávka banky a ktorý si ju uplatňuje v súdnom konaní (tu navrhovateľ), je povinný podľa § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a preukázať aj splnenie podmienok aktívnej vecnej legitímácie, t.j. či okrem iného bola na neho pohľadávka banky platne postúpená. Z uvedeného vyplýva, že postupca musí tvrdiť a najmä preukázať, že a/ odporca ako dlžník nesplnil riadne a včas čo i len jednu splatnú splátku istiny úveru a/ alebo úrokov alebo ich časť, že jeho omeškanie trvalo nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a že na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Nepreukázanie týchto troch skutočností má za následok nepreukázanie aktívnej legitímácie navrhovateľa ako postupníka v konaní.

V danej veci z vykonaného dokazovania vyplynulo, že ku dňu postúpenia pohľadávky banky voči odporcovi na navrhovateľa (27.06.2013), odporkyne neplnili včas a riadne svoj dlh zo zmluvy o splátkovom úvere a boli v omeškaní s plnením viac ako jednej splátky, a to po dobu dlhšiu ako 90 dní. V konaní však nebolo zistené, že by banka pred postúpením pohľadávky odporkyne písomne vyzvala na zaplatenie dlhu.

Podmienky pre postúpenie pohľadávky banky bez súhlasu odporkyne na tretiu osobu, ktorá nie je bankou (navrhovateľ) podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách tak neboli splnené a vo veci nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky voči odporčyniam na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013, ktorá je v tejto časti neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Uvedené má za následok, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno ohľadne jeho ním tvrdenej aktívnej legitímácie v tomto súdnom konaní.

Súd v tomto smere poukazuje i na rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 15C/33/2014, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 26C/261/2014 zo dňa 27.01.2015 a iné.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, že návrh zamietol v celosti.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 151 ods. 3 O. s. p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Trenčín písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum, v počte 2 rovnopisov) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 O.s.p.).

Odvolaie proti tomuto rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 221 ods. 1 O. s. p.).